

БОЖИЕ ОБИТАЛИЩЕ

Дейвид Уилкерсън
4 Септември 2000

“В който вие също се враждате заедно в Духа за Божие обиталище” (Ефесяни 2:22). Обиталището е жилище. Гръцката дума за обиталище в този стих означава „постоянно жилище“.

Всеки християнин знае, че Бог не живее в ръкотворни храмове или сгради. Вместо това нашият Господ е избрал да живее в човешки съдове – в сърцата и телата на хората. Всички, които са в Христос представляват Неговия храм – обиталището Му, постоянното Му жилище. Всеки вярващ може да се похвали уверено: „Бог живее в мен.“

Бог няма друго физическо жилище – никоя нация, столица (дори не и Ерусалим), планина. Той не живее в облаците или в небето, в тъмнината или в дневната светлина, на луната или на звездите. Разбира се, Господ е навсякъде, присъствието Му изпълва всичко. Но според Словото Му, Бог живее в хората Си. Очистеното от кръвта сърце е Неговото постоянно жилище.

Кога започна да живее в нас Бог? Той го направи, когато предадохме сърцето си на Исус. В този момент Христовото присъствие ни изпълни. Още повече, че Исус ни даде пълнотата на Божеството – Отец, Сина и Святия Дух. Той свидетелства: „Аз съм в Своя Отец... Ако Ме любите някой, ще пази словото Ми; и Моят Отец ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим жилище у него.“ (Йоан 14:20-23)

Притчи 8 разкрива славно заветния план между Бог и Сина Му относно обиталището Им в човечеството

Много преди да бъде създаден света небесният Отец и Сина Му казаха, че човечеството ще Им бъде обиталище. Те направиха завет, че Исус ще дойде на земята, за да живее в сърцата и телата на избрани хора. Нека ви покажа това от Библията.

Апостол Павел нарича Христос мъдрост: „А вие сте от Него в Христос Исус, който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление“ (1 Коринтяни 1:30).

Притчи 8 също говори за мъдрост, по начин, който може да се отнася само за Исус. В стих 30 мъдростта казва: „Тогавата аз бях майсторски работник при Него, бях Негова наслада ден след ден, веселях се винаги пред Него“. Откъде знаем, че този стих се отнася за Христос? Той беше насладата на Баща Си. Бог не се наслаждаваше в мъдростта, а в Сина Си.

Ние знаем, че Христос беше с Бог дори още преди да бъде създадена земята. „ГОСПОД ме имаше като начало на пътя Си, преди древните Си дела. От вечността бях поставена, от началото, още преди създаването на земята.“ (Притчи 8:22-23). Можете ли да си представите насладата, на която се радваха Отец и Сина тогава? Те бяха заедно в слава в небето, в голямо блаженство.

Помнете, че това беше преди Исус да познава човешката тъга. Той все още не беше ходил в плът, с всичките Си бремена и изпитания. Все още трябваше да бъде докоснат от всички човешки слабости – да бъде отхвърлен, да Му се подиграват, хулят, да Го плюят, да Се сринне поради човешкия грях. И все още трябваше да се изправи пред Кръста. Не беше преживял това небесния Му баща да скрие лицето Си от Него. Не беше изпитал смъртта.

След това дойде планът за Новия Завет. В този план Бог – създал човека със собствена воля – видя, че ако човек се провалеше, щеше да се нуждае от изкупител. Така че Отец накара Сина да измисли Новия Завет. Господ попита: „Ще приемеш ли човешки образ и ще станеш жертвата, която изкупува падналото човечество? Ще понесеш ли греховете им върху Себе Си и ще ги освободиш ли от изискванията на злия в живота им?“

Исус разбираше много добре ужасните възможности. Той предвидя побоищата, короната от тръни, омразата и отхвърлянето от Божия народ. Видя и надвисналия над Него Кръст. Но Библията ни казва: „Радвам се да върша волята Ти, Боже мой, и Твоят закон е втръпе в сърцето ми.“ (Псалм 40:8)

Синът каза и тези невероятни думи: „Веселях се на земния Му кръг и насладата ми беше с човешките синове.“ (Притчи 8:31). Виждате ли какво казва Христос? От всички удивителни галактики, които все още не са открити от хората, от безбройните планети, Бог избра да живее на тази малка сфера, наречена Земя. Той избра човека за Свое обиталище там. Ние трябваше да станем „жилищната зона на тази земя“.

Ето го ключът към посланието ми: Исус знаеше, че вече нямаше да се радва на блажено общение лице в лице с Баща Си. Въпреки това Той се зарадва при възможността за това да дойде и да живее в нас: „И насладата ми беше с човешките синове.“ (8:31). Той казваше: „Ще доведе един народ до сърцето Ми и ще бъда едно с тях, за да се радвам на приятелството им.“ Той се наслаждаваше при мисълта за сладкото общение с нас!

Защо Исус се радваше за възможността от това човека да стане храм, в който Той можеше да живее?

Аз вярвам в това, че Бог може да предвиди абсолютно всичко. И вярвам също така, че нашия Господ, много преди да бяхме създадени, знаеше как всеки човек щеше да откликне на Евангелието Му. Сега, аз не вярвам в ограниченото помазание – Бог не реши да унищожи определени хора, а да спаси други. Исус умря за всички и всеки, който отива при Него може да бъде спасен. Нашият Господ не желае никой да погине (виж Йоан 3:15-17, 2 Петрово 3:9). Но ако Той знаеше предварително как ще се казваме, също така знаеше дали щяхме да прегърнем или отхвърлим жертвата Му.

Като Божия есенция, Христос имаше това знание. И аз вярвам, че Той предвиди всеки човек, който щеше да Го приеме за цар и Господ в сърцето си. Той познаваше всеки един от нас, без значение дали живеем в Китай, Русия, Америка, африканските държави или някоя друга нация. И Той се зарадва при възможността да дойде и да живее в нас.

Помниш ли денят, в който беше спасен? Спомняш ли си чувствата, които изпита – обещанията, които даде на Исус, как Му обеща да оставиш всички други и да Го следваш? Исус видя това да се случва преди цяла вечност и се зарадва за теб. Той знаеше, че ти щеше да Го приемеш, още преди да бъдеш оформен в утробата на майка си.

Давид пише: „Но Ти си Този, който ме извади от утробата, Ти ми даде упование на майчините ми гърди. На Теб бях оставен от раждането, от утробата на майка ми Ти си мой Бог.“ (Псалм 22:9-10)

Още докато ти беше семе, Бог описа всички части на тялото ти в книгата Си. Той знаеше всичко за теб. А Синът Му, Исус, се наслаждаваше от това да знае, че ти щеше да пораснеш и да станеш Негово обиталище.

Нека ви дам три причини, поради които Исус се радваше, че ти ще бъдеш Негово обиталище

1. Исус се радваше за теб, понеже Той е твоя младоженец. Той очакваше да има близост и общение с невестата Си.

Библията ни предлага много описания за идентичността ни в Христос. Ние сме наричани Неговото тяло, Неговото стадо, девиси, синове, слуги, приятели. Но най-интимното от всички тези описания е това: ние сме Христовата невеста. „И както младоженец се радва на невеста, така твоят Бог ще се радва на теб.“ (Исаия 62:5)

Ако си женен, ти си спомняш деня, в който се сгоди. Бяхте безумно влюбени един в друг. И продължихте да чакате, докато най-после можехте да бъдете едно, в съвършено единство с половинката ти.

Така беше и с Исус. Той толкова много очакваше да бъде с теб, че се съгласи да остави съвършеното Си общение със Своя Отец. Той си мислеше за деня, в който ти най-накрая щеше да Му станеш невеста. И в Неговите очи това беше брак по любов. Той щеше да бъде зеницата на окоето ти, а ти щеше да бъдеш изцяло негов. Това беше причината за радостта Му.

Младоженецът ти очакваше времето, в което ти щеше да ходиш при Него ежедневно в молитвената ти стаичка, да се наслаждаваш в Него. Щяхте да прекарате заедно часове – откъснати от света, споделящи любовта си един към друг, радвайки се на сладкото общение. А Той щеше радостно да те поеме под грижите Си и да се наслаждава в теб: „Ще се весели за теб с радост, ще мълчи в любовта си, ще ликува за теб с песен.“ (Софония 3:17)

Сега си помисли отново за времето, в което заобича Исус. Ти Го търсеше с цялото ти сърце. Четеше Словото Му с истинска наслада. Беше въодушевен за това, че ще отидеш в Божия дом за да Го обичаш и да Му се покланяш.

В очите на Исус всеки ден прекаран с теб щеше да бъде сватбен ден. Той заяви: „Ето къде ще построя дома Си. Ще живее в някого, който Ме желае повече от всичко на света.“

Жена ми, Гуен и аз имаме такъв брак по любов. Ако сме разделени за само 24 часа започваме да се обаждаме един на друг по 3 пъти на ден. Така сме вече 50 години, а сме просто хора. Можете ли да си представите видът любов, която очаква да има Исус с вас?

2. Исус се радваше при мисълта да сподели най-съкровенията Си тайни с теб.

Едно от най-великите проявления на истинската любов е да споделяш личните си тайни със своя възлюбен – неща, които никой друг не знае. Като всеки младоженец, Исус очакваше да споделя тайните Си с теб. Той очакваше и че ти ще споделяш тайните си с Него.

Това правят влюбените, дори и в плътските връзки. Въпреки, че насладата на Самсон от Далила беше плътска, той не скри нищо от нея (виж Съдии 16:4). Любовта му към Далила го накара да й каже тайната на своята сила, което му струва живота.

Докато Исус ти се радваше, Той очакваше, че ти ще бъдеш не само Негова невеста, но и Негов доверен приятел. Той те виждаше в тайната ти молитвена стаичка, изцяло посветен на Него. И се радваше при мисълта, че ще разкрие Словото Си на теб, че ще ти покаже неща, които други вярващи никога няма да видят или чуят. „ А вас нарекох приятели, защото ви изявих всичко, което чух от Своя Отец.“ (Йоан 15:15)

Той искаше да сподели с теб най-съкровенията тайни на Божеството. Словото Му казва: „Неговият доверен съвет {или: интимно общуване} е с праведните.“ (Притчи 3:23). Всъщност, Господ не предприема никакви сериозни действия без да предупреди за действията Си онези, които обича. Амос пише: „Наистина Господ БОГ няма да направи нищо, без да открие тайната си на слугите Си, пророците.“ (Амос 3:7)

Исус искаше да ти каже личните откровения на Божия ум: какво иска да свърши в света и в твоя живот, славата на Новия Завет и светите Му имена, красотата на Неговата жертва. В замяна на това Той очакваше, че ти ще споделиш с Него всяка нужда и проблем, болка и провал, надежда и желание, сън и кошмар. Той щеше да бъде някой, на когото можеше да разкриеш сърцето си.

3. Исус се радваше, че невестата му ще се наслаждава в Неговото слово.

“Блажен човекът, който ме слуша, като бди при портите ми ден след ден и пази при стълбовете на вратите ми” (Притчи 8:34). Христос ни казва: „Това е човека, в когото ще живее – някой, който пази всяка Моя дума. Всяка сутрин възлюбения Ми чака на портите Ми, само за да получи слово от Мен. Той нетърпеливо чака да чуе гласа Ми. И се наслаждава на всичко, което казвам.“

Като Негова невеста, ние трябва да отекваме тези думи: „Гълъбице моя, в пукнатините на скалата, в скришните места на канарата, нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти, защото гласът ти е сладък и лицето ти — прекрасно.“ (Песен на песните 2:14)

Давид беше такъв вярващ, който ежедневно чакаше, за да получи слово от Бог. И той се радваше в словото, което получаваше. Той свидетелства: „Ще се наслаждавам на наредбите Ти и словото Ти няма да забравя.“ (Псалм 119:16). „И свидетелствата Ти също са моя наслада и мои съветници.“ (119:24). „И ще се наслаждавам на Твоите заповеди, които обичам.“ (119:47). „Законът Ти е моята наслада.“ (119:77). Буквалният смисъл на последния стих на иврит е: „Радвам се на словото Ти.“

Искам да се фокусирам на 2 места от горния стих, Притчи 8:34 – „бди при портите ми ден след ден“ и „пази при стълбовете на вратите ми“. Първо, какво означава портата, за която се говори тук?

Псалмистът ни дава отговора: „Отворете ми портите на правдата! Ще вляза през тях и ще прославя ГОСПОДА.“ (Псалм 118:19). Аз вярвам, че „портите на правдата“ са също и „тесните порти“, за които говори Исус. Те се отнасят за всеки, който чете Божието Слово всеки ден, за да се научи на праведността Му.

Такъв вярващ е решен да ходи праведно пред Господ. Той се вълнува от всяко откровение, което му посочва пътя на светостта. Той си казва: „Искам истина във вътрешния си човек. Знам, че няма да я получа само чрез слушане на проповеди и четене на книги. Трябва търпеливо да чакам Господ, а Той да ми отвори портите.“

Божият Свят Дух посещава вярно такъв вярващ всяка сутрин. А Той го кани вътре шепнейки: „Добре дошъл, приятелю. Нека днес ти покажа нещо ново за Божията праведност.“

Второ, какво означава да „пази при стълбовете на вратите ми“? Това се отнася за всеки вярващ, който трепери пред Божието Слово. Фразата идва от Исаия 6-а глава, където пророка чакаше при стълбовете на портата на храма, копнеещ да чуе от Бог.

Докато Исаия стоеше там, той чу как серафимите пееха: „Свят, свят“, а небесата отекваха хвалението им. Тогава изведнъж от небето прогърмя мощен глас. Той беше толкова силен, че разтърси всичко: „И основите на праговете се поклатиха от гласа на викация и домът се изпълни с дим.“ (Исаия 6:4)

Този силен глас разтърси Исаия до основи. Той го развълнува и осъди толкова много, че извика: „Горко ми, защото загинах!“ (6:5). Пророкът се разтрепери когато чу Божия глас.

Исаия е пример за някой, който „пази при стълбовете на вратите ми“. Такъв вярващ копнее да чуе Божието Слово. И когато словото дойде, той позволява на осъдението му да потъне в душата му. Божието Слово казва за такъв човек: „Но на този ще погледна — на окаения и съкрушения духом, и който трепери от словото Ми.“ (66:2)

Видяхме как ни се радваше Исус преди да бъде сътворен света. Той очакваше да дойде да живее в нас и да Си направи обиталище у нас. И се радваше, че ще се прилепим за Него, че щяхме да изоставим всички останали. Щяхме да Го търсим ежедневно и да прекарваме време с Него. Той щеше да сподели тайните Си с нас, а ние щяхме да Му предадем бремето на сърцата си. Щяхме да се наслаждаваме в пътищата Му, да търсим Словото Му за откровения за праведността Му. И щяхме да треперим пред откровенията, които ни даваше Словото Му.

Как изглежда животът ти според това описание?

Библията ясно заявява какво Исус очакваше да намери у нас, неговото обиталище. И така, изпълняваш ли очакванията Му? Той очакваше да прекара с теб цял живот. Близостта ти с Него расте ли? Или пък Го пренебрегваш с дни напоследък?

Младоженецът ти искаше да те приближи до Себе Си. Искаше да отвори сърцето Си за теб, да има сладко общение с теб ежедневно. Той копнееше да ти покаже много неща, неща, които никой друг не беше виждал. Искаше да моделира живота ти, да роди плода на Духа в теб. Искаше да премахне злото в теб, страховете ти, чувството ти за несъстоятелност.

В замяна на това ти трябваше да бъдеш насладата на сърцето Му – чрез сълзите ти, близостта ти, посветеността ти. Думите ти към Него трябваше да са като тези на невяста: „Насладих се на сянката му и седнах, и плодът му бе сладък в устата ми.“ (Песен на песните 2:3). „Нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти, защото гласът ти е сладък и лицето ти“ (2:14).

Самата мисъл за тази връзка с теб караше Христос да се радва, много преди да бъде създаден света. А сега, когато е дошло времето да се радваме на това взаимоотношение, ти пренебрегваш и игнорираш Господ. Имаш време да гледаш телевизия, да пазаруваш, да сърфираш в интернет, но нямаш време за Исус. Питам те: мислиш ли, че Той ще живее в сърцето на невяста, която е отегчена от Него? Защо да продължава да живее в някого, който няма време да бъде с Него, да говори с Него, да Го слуша?

Ето едно сериозно предупреждение: Исус няма да живее в онези, които Го пренебрегват и игнорират. Може да възразиш: „Но аз обичам Господ. Не съм Му обърнал гръб.“ Истината е, че ти пренебрегваш молитвата и Словото Му понякога със седмици. Ако нямаш лично взаимоотношение с Него, вече си обявил позицията си. Заявил си: „Действията ми доказват, че не изпитвам страстна любов към Исус. Семейството ми, кариерата ми и личните ми желания са на първо място.“

Внимавай да не бъдеш предаден в сол

Божие Слово предупреждава ясно: „Как ще избегнем ние, ако пренебрегнем едно толкова велико спасение“ (Евреи 2:3). Ако игнорираш Христос ще трябва да платиш голяма цена. Библията предупреждава, че ако пренебрегнем дара на спасението Му, ще се превърнем в сол. Нека поясня.

Езекил 47-а глава говори за река на живота, която извира от Божия трон. Тази река е от свети, изцерителни води. И докато тече през пустинята тя дава живот на всичко, до което се докосне. Тя става все по-широка и все по-висока, докато стане подходяща за плуване.

“Тази вода... слиза към равнината и се влива в морето; и когато достигне морето, водата му ще оздравее. И където отиде реката, всичко ще живее.” (Езекил 47:8-9)

Реката на живота изобразява проповядването на Христос. Добрата новина на Христос започна като малко движение чрез проповядването на 12-те Му ученика. След това Словото се разпространи. Беше проповядвано на много места от апостол Павел, а след това и от повярвалите чрез него. Скоро след това то се разпространи из целия свят. Така че сега има реки, в които да плуваме. „И където отиде реката, всичко ще живее.“ (47:9)

Тази река тече от времето на Голгота насам. А днес милиони хора, които чуят и приемат Божието Слово биват изцерявани. Истината за Христос им отваря очите за това, че са Го пренебрегвали, за леността и апатията. Очите им вече са широко отворени и те се наслаждават в Исус. Те Го търсят ежедневно, обичат Словото Му, имат близост с Него. Научават неща в Духа, които никога не са знаели. Дават им се тайните на Божието сърце, а това ги изцерява.

Та, какво се е случило с тебе? Плуваш ли в изцерителните води на Бог? Или позволяваш на тази река да те подмине? Забележете какво се случва в пустинните райони, където не текат тези води: „Блатата и локвите му няма да оздравеят, ще бъдат предадени на сол.“ (47:11)

Може би си виновен за това, че пренебрегваш Исус. Не се молиш, не си покорен, пренебрегваш Словото Му. Чул си осъдителни проповеди и си им позволил да те докоснат, но от доста време си се предал на самодоволството си. Пренебрежението ти вече е станало начин на живот. Истината е, че си отхвърлил всички очаквания, които Исус някога имаше за теб.

Какво означава да „бъдеш предаден на сол“ както казва Езекил? Това означава абсолютно безплодие, яловост, празнота, суша, самота. Помислете за Мъртво море в Израел. Това е водна маса изцяло предадена на сол. Никая риба не може да живее там. Никое растение не може да живее около него. Абсолютно безплодно е.

Превърнал ли си се в този вид кално място – изолирано, пресушено блато? Животът ти безплоден ли е за Бог? Ежедневието ти празно, сухо и самотно ли е? Вероятно си бил предаден на сол. Около теб хората дават плод и растат в Христос. Били са изцерени от святите Божи води. Но ти нямаш ресурсите, които имат те. Превърнал си се в християнин само на думи.

Ако това послание те докосва и осъжда, имам добри новини за теб:

Никога не е твърде късно да започнеш отначало. Когато изцерителната Божия река потече, тя изцерява цялата суша.

Докато се пишеше Новия Завет, небесният Отец и Сина Му предвиждаха, че мнозина ще пренебрегнат Христос. Тези хора щяха да станат хладки или студени и в крайна сметка щяха да отпаднат. Така че Отец и Сина се споразумяха: ако някоя овца се изгуби или отклони, Исус ще отиде след нея и ще я върне обратно в стадото. Истината е, че мъртвото човечество може да бъде върнато към живота чрез свеж приток на изцерителни води. „Тази вода... се влива в морето; и когато достигне морето, водата му ще оздравее.“ (Езекил 47:8). Когато изцерителните води на Бог започнат да текат, навсякъде наоколо прокарва зеленина – стръкче трева тук, малко дърво там. Скоро пораства цяла градина.

Скъпи светии, Бог все още копнее за вас. И все още има планове за теб. Всъщност, можеш да започнеш живота си отначало днес. Той обещава да възстанови всичко, което е било поядено и пропиляно в живота ти, без значение откога е така. „И ще ви отплатя за годините, които изпояде скакалецът“ (Йоил 2:25).

Все още можеш да станеш Неговото обиталище, да научиш тайните Му и да получиш откровенията Му. Ето го пътят ти към Него: признай си, че си Го пренебрегвал. Признай си, че си бил зает, че си имал време за всичко, но не и за Него. Признай си, че не си слушал, когато те е викал. „Събуди се ти, който спиш, и стани от мъртвите, и ще те осветли Христос.“ (Ефесяни 5:14)

Извикай към Него сега: „О, Господи, изцери ме. Събуди душата ми. Отърси ме от тази дрямка. Искам да се променя. Знам, че имаш да вършиш работа в мен, Господи. Копнея за свежото Ти докосване.“

Еремия ни показва Божието сърце към хората, които Го пренебрегват и забравят за Него: „Върни се, отстъпнице Израил... Няма да изсипя върху вас гнева Си, защото съм милостив, заявява ГОСПОД... Само признай беззаконието си... Върнете се, синове отстъпници, заявява ГОСПОД, защото Аз съм ви Господар... Аз ще изцеля отстъпничествата ви“ (Еремия 3:12-14, 22).

Исая добавя това уверение: „Във високото и свято място обитавам, и при онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушените. Защото няма да се съдя с хората вечно и няма навеки да се гневя... Аз създавам плода на устните. Мир, мир на далечния и на близкия... и ще го изцеля.“ (Исая 57:15-19) Бог ти казва: „Дете Мое, за малко ти бях ядосан. Предадох те на празнота и самота. Но сега ще ти възстановя всичко, което е унищожил дявола.“

Животът ти отново може да бъде градина. Никога не е късно да започнеш отначало. Нека Господ направи този ден ново начало за теб.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2000 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[A Habitation of God](#) / [Божие обиталище](#)